

قانون جمهوری ارمنستان پیرامون شرکت های با مسئولیت محدود

مصوب ۲۴ اکتبر سال ۲۰۰۱ (۱۳۸۰/۰۸/۰۲)

فصل ۱

مفاد کلی

ماده ۱. موضوع تنظیم قانون

این قانون روابط حقوقی ایجاد شده در قبال تأسیس، فعالیت، سازماندهی مجدد و انحلال شرکت های با مسئولیت محدود را تنظیم می نماید.

این قانون وضعیت حقوقی و همچنین حقوق و اختیارات، وظایف و جوابگویی شرکت کنندگان (شرکاء) در آن را وضع می نماید.

تأسیس، سازماندهی مجدد فعالیت و انحلال بانک، سازمان وامی، سازمان تسویه و پرداخت، شرکت سرمایه گذاری، مدیر صندوق سرمایه گذاری و نیز شرکت های با مسئولیت محدود معرف شرکت بیمه و همچنین ویژگی های وضعیت حقوقی آنها طبق قوانین جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک ها و فعالیت بانکی»، «پیرامون سیستم های تسویه و پرداخت و سازمان های تسویه و پرداخت»، «پیرامون بازار اوراق بهادار»، «پیرامون صندوق های سرمایه گذاری» و «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» وضع می شود.

(اصلاح ماده ۱ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۹/۰۵/۲۰۰۲ (۱۳۸۱/۰۳/۰۸) شماره ۳۷۰- ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۴/۱۱/۲۰۰۴ (۱۳۸۳/۰۹/۰۴) شماره ۱۵۸- ن، قانون اصلاحی مورخه ۰۹/۰۴/۲۰۰۷ (۱۳۸۳/۰۱/۲۱) شماره ۱۸۵- ن، قانون اصلاحی مورخه ۱۱/۰۷/۲۰۰۷ (۱۳۸۶/۰۷/۱۹) شماره ۱۹۷- ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۲/۱۲/۲۰۱۰ (۱۳۸۹/۱۰/۰۱) شماره ۲۸۸- ن)

ماده ۲. قانونگذاری پیرامون شرکت های با مسئولیت محدود

قانونگذاری پیرامون شرکت های با مسئولیت محدود شامل قانون مدنی جمهوری ارمنستان (منبع: آیین مدنی)، این قانون، قوانین دیگر و قراردادهای بین المللی جمهوری ارمنستان می باشد.

ماده ۳. مفاد اساسی در خصوص شرکت های با مسئولیت محدود

۱. شرکتی با مسئولیت محدود (منبع: شرکت) محسوب می شود که توسط یک یا چند نفر تأسیس شده باشد و سرمایه اولیه آن به میزان سهام تعیین شده برحسب اساسنامه شرکت تقسیم شده باشد.
۲. شرکت یک سازمان تجاری دارای هویت شخص حقوقی است.

۳. شرکت با حق مالکیت دارای اموال خصوصی بوده که در برابر تعهدات خود با اموال مذکور جوابگو می باشد و می تواند به اسم خود حقوق اموالی و شخصی غیر اموالی بدست آورده و اجرا نماید، تعهدات برعهده بگیرد و در دادگاه بعنوان شاکی یا متشاکی حضور داشته باشد.

۴. شرکت از حقوق مدنی که برای انجام فعالیت لازم است و مغایر با موضوع و اهداف فعالیت وضع شده به موجب اساسنامه شرکت نباشد، برخوردار می باشد.

۵. شرکت مجاز است برحسب مقررات وضع شده حساب های بانکی در جمهوری ارمنستان و خارج از مرزهای آن افتتاح نماید.

۶. (این بند به موجب قانون مصوب ۲۰۱۲/۰۳/۱۹ (۱۳۹۰/۱۲/۲۹) شماره ۵۴- ن از درجه اعتبار ساقط است)

۷. شرکت می تواند نام یا سربرگ های دارای عنوان تجاری، نماد، علامت تجاری و دیگر امکانات اختصاصی خود را داشته باشد.

۸. محل شرکت محلی است که در آن یکی از نهادهای اجرایی فعال و دائمی آن مستقر شده باشد. برحسب محل استقرار شرکت ثبت دولتی شرکت انجام می پذیرد. ارسال پستی و سایر مکاتبات برحسب محل استقرار شرکت ارسال درست و شایسته محسوب می شود.

(اصلاح ماده ۳ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵- ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۸/۱۲/۲۶ (۱۳۸۷/۱۰/۰۶) شماره ۴۲- ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸- ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۲/۰۳/۱۹ (۱۳۹۰/۰۳/۲۹) شماره ۵۴- ن)

ماده ۴. مالکیت شرکت

۱- سپرده گذاری های مؤسسين (شرکت کنندگان) شرکت، اموال ایجاد شده به حساب آنها و نیز تولید شده و بدست آورده شده در طی فعالیت شرکت، با حق مالکیت به شرکت تعلق دارد.

۲- شرکت مجاز است به تشخیص خود اموال تحت مالکیت خود را مدیریت و مورد استفاده قرار دهد.

ماده ۵. جوابگویی شرکت و شرکت کنندگان آن

۱. شرکت در برابر تعهدات خود با تمامی اموال متعلق بخود جوابگو می باشد.

۲. شرکت در برابر تعهدات شرکت کنندگان خود جوابگو نمی باشد.

۳. شرکت کنندگان شرکت در برابر تعهدات شرکت جوابگو نمی باشند و در محدوده ارزش سپرده گذاری های خود ریسک ضرر و زیان مربوط به فعالیت و عملکرد شرکت را به عهده دارند.

شرکت کننده شرکت که در سرمایه اولیه شرکت سپرده خود را بطور کامل انجام نداده باشد در حد و حدود ارزش بخش پرداخت نشده سپرده خود برای تعهدات شرکت مسئولیت اشتراکی خواهد داشت.

در تجدید ساختار مشارکت اقتصادی به شرکت هر شریک کامل با مشارکت در شرکت در ظرف دو سال با تمامی اموال خود برای تعهدات انتقال از مشارکت به شرکت مسئولیت تابعه خواهد داشت. واگذاری سهام متعلق به خود از سوی شریک قبلی، وی را از چنین مسئولیتی مبرا نخواهد ساخت.

۴. جمهوری ارمنستان یا جوامع محلی آن در قبال تعهدات شرکت جوابگو نمی باشند و همچنین شرکت در قبال تعهدات جمهوری ارمنستان یا جوامع محلی جوابگو نمی باشد.

(اصلاح ماده ۵ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن)

ماده ۶. شعب و نمایندگی های شرکت

۱. شرکت طبق آیین مدنی و این قانون می تواند بر اساس مصوبه مجمع عمومی شرکت کنندگان که نهاد ذیصلاح خود محسوب می شود اقدام به دائر کردن شعب و نمایندگی ها نماید. صلاحیت مجمع عمومی شرکت کنندگان شرکت که در این بند ذکر شده است می تواند برحسب اساسنامه شرکت به هیئت مدیره شرکت منتقل و اتخاذ تصمیم گردد.

۲. ایجاد شعب و نمایندگی ها در کشورهای خارجی طبق قانون کشور مورد نظر صورت می گیرد، اگر مطابق قراردادهای بین المللی جمهوری ارمنستان مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

۳. شعب و نمایندگی های شرکت در جمهوری ارمنستان برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون از سوی نهاد اجرا کننده ثبت دولتی اشخاص حقوقی مشمول ثبت خواهند بود.

(اصلاح ماده ۶ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۷. دوائر شرکت

۱. شرکت طبق آیین مدنی و این قانون می تواند بر اساس مصوبه مجمع عمومی شرکت کنندگان که نهاد ذیصلاح خود می باشد دوائر ایجاد نماید. صلاحیت مجمع عمومی شرکت کنندگان شرکت که در این بند ذکر شده است می تواند برحسب اساسنامه شرکت به هیئت مدیره شرکت منتقل و اتخاذ تصمیم گردد.

۲. ادارات و دوائر شرکت در جمهوری ارمنستان برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون از سوی نهاد اجرا کننده ثبت دولتی اشخاص حقوقی مشمول ثبت خواهند بود.

(اصلاح ماده ۷ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

فصل ۲

ایجاد شرکت

ماده ۸. ایجاد شرکت

۱. شرکت می تواند بوسیله تأسیس شرکت جدید و همچنین سازماندهی مجدد، شرکت های تجاری ایجاد نماید.

۲. ایجاد شرکت برحسب مصوبه موسس (موسسین) صورت می پذیرد.

۳. شرکت می تواند بعدها به شرکت دارای یک شرکت کننده تبدیل شود. در صورت ایجاد شرکت دارای یک مؤسس پیرامون تأسیس شرکت قرارداد منعقد نمی گردد.

۴. شرکت از زمان ثبت دولتی آن برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون، ایجاد شده محسوب می شود.

۵. شرکت بدون مهلت و محدودیت زمانی ایجاد می شود، اگر طبق اساسنامه آن مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

۶. مصوبه موسس (موسسین) پیرامون ایجاد (تأسیس) شرکت یا صورتجلسه مجمع موسس شرکت می بایستی شامل مفادی پیرامون تأسیس شرکت، ترکیب شرکت کنندگان، مقادیر سهام شرکت کنندگان، تصویب اساسنامه شرکت، تشکیل نهاد اجرایی شرکت و آنکه تمامی تصمیمات بصورت هم رای اتخاذ شده اند باشد. مصوبه موسس (موسسین) پیرامون ایجاد (تأسیس) شرکت یا صورتجلسه مجمع موسس شرکت از سوی کلیه موسسین به امضا می رسد.

(اصلاح ماده ۸ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن،
قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۹. قرارداد پیرامون تأسیس شرکت

۱. افرادی که مایل به تأسیس شرکت هستند (موسسین) قرارداد کتبی منعقد می نمایند. بنا به درخواست یکی از موسسین یا اگر طبق قرارداد تأسیس شرکت از طرف موسسین حقوق و اختیاراتی در قبال املاک بعنوان سرمایه اولیه شرکت سرمایه گذاری خواهند شد، یا در مواردی که در آیین مدنی پیش بینی شده باشد، قرارداد پیرامون تأسیس شرکت می بایستی طی مراحل قانونی سردفتری به ثبت برسد.

۲. به موجب قرارداد تأسیس شرکت، مقررات فعالیت مشترک جهت تأسیس شرکت، شرایط تحویل اموال خود به شرکت و مشارکت آنان در مدیریت آن، مقررات ارزیابی پولی سپرده های غیر نقدی سرمایه گذاری شده در سرمایه اولیه شرکت و همچنین ترکیب موسسین شرکت، میزان سرمایه اولیه و سهم هر یک از موسسین، ترکیب و میزان سپرده گذاری ها، مقررات انجام سپرده گذاری در زمان ایجاد شرکت، جوابگویی موسسین در قبال عدم انجام وظایف خود در رابطه با سرمایه گذاری سپرده ها وضع می شوند.

۳. تصمیمات اتخاذ شده از سوی موسسین مربوط به تأسیس شرکت می بایستی از سوی موسسین به اتفاق آرا و بصورت هم رای پذیرفته شود.

۴. مؤسسين شرکت در قبال وظايف مربوط به ايجاد شرکت که تا ثبت دولتي آن بوجود خواهد آمد، جوابگویی مشترک خواهند داشت.

(پاراگراف به موجب قانون مصوب ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن فاقد اعتبار است)
(اصلاح ماده ۹ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۱۰. اساسنامه شرکت

۱. اساسنامه تصویبی از سوی موسسين (شرکت کنندگان) شرکت سند مؤسس شرکت محسوب می شود.
۲. مؤسسين می بایستی مصوبه مربوط به تصویب اساسنامه را بطور هم رأی بپذیرند. اساسنامه شرکت بایستی شامل نکات زیر باشد:

الف) نام شرکت،

ب) محل استقرار شرکت،

پ) میزان سرمایه اولیه شرکت، سهام شرکت کنندگان در آن،

ت) اطلاعات در باره شرکت کنندگان شرکت، برای اشخاص حقیقی: شامل تابعیت، نام، نام خانوادگی، مشخصات گذرنامه، محل سکونت یا آدرس ثبتی، شماره کارت ملی (در صورت وجود)، برای اشخاص حقوقی: شامل کشوری که در آن تاسیس شده است، عنوان کامل (نام تجاری)، مشخصات ثبت دولتی، محل استقرار، برای جامعه محلی: شامل نام کامل جامعه، برای کشور: شامل نام کامل کشور، نام کامل نهاد تام الاختیار.

اساسنامه شرکت می تواند شامل مفادی که مغایر با قانون نباشد باشد، از جمله:

الف) ترکیب و اختیارات نهادهای مدیریت شرکت، از جمله: مسائلی که جزء اختیارات انحصاری مجمع عمومی شرکت کنندگان شرکت (منبع: مجمع عمومی) می باشند،

ب) مقررات اتخاذ تصمیمات از طرف نهادهای مدیریت شرکت، از جمله: مسائلی که تصمیمات مربوطه به اتفاق آرا یا با اکثریت کیفی آراء اتخاذ می شوند،

پ) اختیارات و وظايف شرکت کنندگان شرکت،

ت) مقررات خروج یکی از شرکت کنندگان از شرکت،

ث) مقررات انتقال سهام در سرمایه اولیه شرکت به شخص دیگر،

۳. بنا به درخواست ممیزی دعوت شده از سوی شرکت کننده شرکت یا به درخواست هر شخص دلخواه دیگر، شرکت موظف است در مهلت معقول به وی امکان آشنایی با قرارداد تاسیس و اساسنامه شرکت به انضمام تغییرات آنها را بدهد. وجه پراختی در ازای ارائه کپی مدارک فوق الذکر از طرف شرکت، نمی تواند از هزینه مربوط به تهیه آنها بیشتر باشد.

۴. انجام تغییرات در اساسنامه شرکت از سوی مجمع عمومی صورت می پذیرد.

تغییرات انجام شده در اساسنامه شرکت برای اشخاص ثالث پس از ثبت دولتی آنها و در مواردی که در قانون وضع شده باشد پس از آگاه ساختن نهاد اجرا کننده ثبت دولتی اشخاص حقوقی اعتبار حقوقی بدست می آورد.

۵. (این بند به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن از درجه اعتبار ساقط است)

(اصلاح ماده ۱۰ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

(انجام اصلاحات مورد نظر در این ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۲ (۱۳۸۹/۱۰/۰۱) شماره ۲۸۸ - ن میسر نمی باشد، چرا که بند ۵ ماده ۱۰ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن از درجه اعتبار ساقط شده است)

فصل ۳

شرکت کنندگان شرکت

ماده ۱۱. مؤسس و شرکت کننده شرکت

۱. اشخاصی که تا زمان ثبت دولتی شرکت قرارداد تأسیس شرکت را منعقد کرده باشند و در صورت تأسیس شرکت از طرف یک شخص، شخصی که تصمیم ایجاد شرکت را اتخاذ نموده باشد، مؤسسين شرکت محسوب می شوند.

۲. اشخاصی که پس از ثبت دولتی شرکت حق مالکیت در قبال سهام شرکت داشته باشند شرکت کنندگان در شرکت محسوب می شوند.

۳. اشخاص حقوقی و حقیقی، جمهوری ارمنستان و جوامع آن می توانند مؤسس یا شریک شرکت باشند.

نهادهای دولتی و خودگردان محلی نمی توانند مؤسس یا شریک شرکت باشند.

تنها دولت می تواند بنام جمهوری ارمنستان بعنوان مؤسس یا شرکت کننده شرکت معرفی بشود. در مورد جوامع از طرف و بنام جامعه فقط رئیس جامعه با موافقت شورای جامعه می تواند بعنوان مؤسس یا شرکت کننده شرکت معرفی بشود.

۴. شرکت کننده شرکت دارای یک مؤسس (شرکت کننده) به موجب این قانون اختیارات و وظایف محوله بر مؤسسين (شرکت کنندگان) شرکت را بر عهده می گیرد. شرکت دارای یک مؤسس (شرکت کننده)، نمی تواند شرکت اقتصادی دیگری را که از یک شخص تشکیل شده باشد تأسیس یا در اختیار داشته باشد.

۵. حق مؤسس بودن یا مشارکت در شرکت فقط طبق قانون می تواند محدود بشود.

۶. تعداد شرکت کنندگان شرکت نباید از ۴۹ نفر تجاوز نماید. در غیر این صورت آن در طی یک سال به شرکت سهامی عام یا تعادنی تجاری تجدید سازمان خواهد یافت. اگر در طی مهلت ذکر شده شرکت تجدید سازمان نیابد یا عده شرکت کنندگان آن به تعداد وضع شده به موجب این بند کاهش نیابد، در این صورت شرکت تحت انحلال قرار خواهد گرفت.

۷. شخص از زمان ثبت وی در دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت از سوی نهاد اجرا کننده ثبت دولتی اشخاص حقوقی، شرکت کننده شرکت محسوب خواهد شد.

مقررات مدیریت و تصدی دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت به غیر از مقررات مدیریت و تصدی دفتر ثبت شرکت کنندگان شرکت هایی که معرف بانک، سازمان وامی، شرکت بیمه، شرکت سرمایه گذاری و مدیر صندوق سرمایه گذاری می باشند و بر حسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی جمهوری ارمنستان وضع می شود، از سوی دولت جمهوری ارمنستان وضع می گردد.

(اصلاح ماده ۱۱ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵-ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۲/۰۳/۱۹ (۱۳۹۰/۰۳/۲۹) شماره ۵۴-ن)

ماده ۱۲. اختیارات شرکت کنندگان شرکت

شرکت کنندگان شرکت دارای اختیارات ذیل می باشند:

- الف) حضور در مدیریت شرکت برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون یا اساسنامه شرکت،
 - ب) دریافت اطلاعات در باره فعالیت و عملکرد شرکت،
 - پ) به مقرر قانون دریافت سود سهام حاصل از فعالیت شرکت مطابق قانون،
 - ت) واگذاری سهام خود (یا بخشی از آن) به یک یا چند عضو دیگر شرکت یا اشخاص ثالث،
 - ث) خروج از شرکت در هر زمان دلخواه و صرفنظر از موافقت شرکت کنندگان دیگر،
 - ج) در صورت انحلال شرکت دریافت سهم از اموال باقی مانده شرکت.
- شرکت کنندگان شرکت همچنین دارای دیگر اختیاراتی که به موجب قانون، اساسنامه شرکت یا اتخاذ تصمیم هم رای شرکت کنندگان شرکت وضع شده است می باشند.

(اصلاح ماده ۱۲ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

ماده ۱۳. وظایف شرکت کنندگان شرکت

شرکت کنندگان موظفند:

- الف) طبق قرارداد تاسیس شرکت یا برحسب مقررات وضع شده به موجب تصمیمی که به اتفاق آرای شرکت کنندگان شرکت اتخاذ شده است در سرمایه اولیه شرکت سرمایه گذاری نمایند،

ب) به غیر از موارد وضع شده در قانون، اطلاعات شامل اسرار مربوط به فعالیت شرکت را منتشر ننمایند،

شرکت کنندگان همچنین دیگر وظایفی که برحسب قانون و اساسنامه شرکت وضع می شوند بر عهده می گیرند.

(اصلاح ماده ۱۳ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۱۴. انتقال (واگذاری) سهم شرکت کننده در سرمایه اولیه شرکت

۱. شرکت کننده مجاز است سهم خود در سرمایه اولیه شرکت (بخشی از آن) را به یک یا چند شرکت کننده دیگر شرکت بفروشد یا به شکلی دیگر واگذار نماید.

۲. شرکت کننده مجاز است سهم خود در سرمایه اولیه شرکت را (بخشی از آن) به اشخاص ثالث واگذار نماید، اگر طبق اساسنامه مورد دیگری پیش بینی شده باشد.

۳. شرکت کنندگان به نسبت سهام خود از حق اولویت خرید سهم شرکت کننده (بخشی از آن) استفاده می نمایند (به غیر از موارد وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ورشکستگی بانک ها، سازمان های وامی، شرکت های سرمایه گذاری و شرکت های بیمه»). شرکت کننده ای که مایل به فروش سهم خود (بخشی از آن) است، موظف است در این باره کتباً با ذکر قیمت و دیگر شرایط فروش به اطلاع شرکت برساند. شرکت مراتب را کتباً طی نامه سفارشی یا حضوری به اطلاع دیگر شرکت کنندگان شرکت می رساند.

در صورتی که شرکت کنندگان شرکت ظرف مدت یک ماه پس از مطلع شدن یا طی مهلت پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت یا برحسب توافق شرکت کنندگان آن از حق اولویت خرید استفاده ننمایند (به غیر از موارد وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ورشکستگی بانک ها و سازمان های وامی»), سهم شرکت کننده می تواند با همان شرایط و نه کمتر از همان قیمت پیشنهاد شده به شرکت کنندگان آن به اشخاص ثالث واگذار گردد.

۴. برحسب اساسنامه شرکت، حق اولویت شرکت در بدست آوردن سهم شرکت کننده شرکت (بخشی از آن) به موجب بند ۳ این ماده، می تواند در صورتی که دیگر شرکت کنندگان شرکت از حق اولویت خود در خرید سهم استفاده نکرده باشند، پیش بینی شود.

۵. در صورت فروش سهم با نقض حق اولویت خرید که به موجب این قانون پیش بینی شده است، هر شرکت کننده دلخواه شرکت و (یا) شرکت؛ اگر طبق اساسنامه شرکت حق اولویت شرکت پیش بینی شده باشد، مجاز خواهد بود در طی شش ماه از زمانی که در باره نقض فوق الذکر مطلع شده است یا موظف به مطلع شدن از آن بوده است از طریق مراجع قضایی درخواست بی اعتبار شناختن معامله مذکور را بنماید.

۶. اعطای حق اولویت خرید سهم که به موجب این قانون پیش بینی شده است مجاز نمی باشد.

(اصلاح ماده ۱۴ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۴/۰۴/۲۷ (۱۳۸۳/۰۲/۰۸) شماره ۶۸- ن،
قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸- ن)

ماده ۱۵. قرارداد واگذاری سهم

۱. واگذاری سهم می بایستی کتباً و به شکل یک قرارداد واضح و روشن انجام شود، اگر به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان یا اساسنامه شرکت الزام به تایید و ثبت سردفتری پیش بینی نشده باشد.
۲. عدم رعایت شکل قراردادی واگذاری سهم که بر حسب این ماده و اساسنامه شرکت وضع شده است، موجب بی اعتبار شناخته شدن آن خواهد شد.

۳. پیرامون واگذاری سهم به انضمام ارائه مدارک دال بر اثبات واگذاری می بایستی کتباً به اطلاع شرکت رسانده شود. (جمله دوم به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵- ن از درجه اعتبار ساقط گردیده است). اختیارات و وظایفی که تا واگذاری آن بوجود آمده است به شخصی که سهم را بدست آورده است منتقل می شود.

(اصلاح ماده ۱۵ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵- ن)

ماده ۱۶. انتقال سهم شرکت کننده شرکت در سرمایه اولیه شرکت به وارثین یا جانشین قانونی آن

۱. سهام سرمایه اولیه شرکت به وارثین شرکت کنندگان شهروند و جانشینان قانونی اشخاص حقوقی شرکت منتقل می شود، اگر برحسب اساسنامه شرکت پیش بینی نشده باشد که چنین انتقالی فقط با موافقت بقیه شرکت کنندگان شرکت مجاز خواهد بود. عدم موافقت شرکت کنندگان شرکت در انتقال سهم برحسب این قانون و مقررات و شرایط پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت، منجر به انجام وظیفه شرکت در پرداخت یا جبران ارزش آن به وارثین (جانشینان قانونی) شرکت کننده بر حسب مقررات پیش بینی شده به موجب بند ۱ ماده ۲۳ این قانون خواهد شد.

۲. در مواردی که لزوم کسب موافقت شرکت کنندگان شرکت جهت انتقال سهم شرکت کننده شرکت در سرمایه اولیه به وارثین یا جانشینان قانونی اشخاص حقوقی برحسب اساسنامه شرکت پیش بینی شده باشد، اگر در طی ۳۰ روز یا مهلتی که در اساسنامه تعیین شده است پس از مراجعه به شرکت کنندگان شرکت از آنان موافقت کتبی دریافت شده باشد یا از هیچ یک از شرکت کنندگان شرکت کتباً جواب رد دریافت نشده باشد، در این صورت انتقال سهم انجام شده محسوب خواهد شد.

(اصلاح ماده ۱۶ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵- ن)

ماده ۱۷. به وثیقه گذاشتن سهم سرمایه اولیه شرکت

۱. شرکت کننده شرکت مجاز است سهام خود در سرمایه اولیه شرکت (بخشی از آن) را به وثیقه بگذارد، اگر این عمل طبق اساسنامه شرکت ممنوع نباشد.

۲. طبق مقررات وضع شده به موجب ماده ۲۰ این قانون، ضبط و مصادره شامل حال سهم (بخشی از آن) به وثیقه گذاشته شده از سوی شرکت کننده شرکت می شود.

۳. سهم عضو شرکت تا پرداخت کامل آن فقط بخش پرداخت شده آن می تواند به وثیقه گذاشته شود.

۴. حق و حقوق وثیقه در قبال سهم عضو شرکت متکی بر پایه و اساس پیش بینی شده به موجب فصل ۱۴/۱ آیین مدنی جمهوری ارمنستان بوقوع می پیوندد. حق و حقوق وثیقه در قبال سهم شرکت کننده شرکت برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ثبت حقوق تامین شده در قبال اموال منقول» به ثبت می رسد. (جمله به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۴/۱۲/۱۷ (۱۳۹۳/۰۹/۲۶) شماره ۲۷۰ - ن حذف شده است).

(اصلاح ماده ۱۷ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۴/۱۲/۱۷ (۱۳۹۳/۰۹/۲۶) شماره ۲۷۰ - ن)

ماده ۱۸. بدست آوردن سهم در سرمایه اولیه از سوی شرکت

۱- شرکت فقط طبق موارد وضع شده به موجب این قانون مجاز است از سرمایه اولیه خود سهام (بخشی از آنها) بدست آورد.

۲. اگر طبق اساسنامه شرکت واگذاری سهم (بخشی از آن) شرکت کننده به اشخاص ثالث میسر نباشد و از طرفی دیگر شرکت کنندگان شرکت از خرید آن خودداری نمایند، در این صورت شرکت موظف است بنا به درخواست شرکت کننده سهم وی را بدست آورد.

سهم پس از ارائه درخواست از سوی شرکت کننده به شرکت در خصوص کسب آن یا پس از معتبر شناخته شدن حکم دادگاه مبنی بر اخراج وی از شرکت یا دریافت پاسخ منفی از طرف یکی از شرکت کنندگان شرکت مبنی بر انتقال سهم به وارثین (جانشینان قانونی) وی یا در ارتباط با تقسیم آن میان شرکای شخص حقوقی منحل شده که در شرکت شراکت داشته اند و همچنین در صورت پرداخت ارزش سهم (بخشی از آن) از سوی شرکت بنا به درخواست طلبکاران شرکت کنندگان آن، به شرکت منتقل می شود.

۳. شرکت موظف است برحسب مقررات وضع شده به موجب بند ۱ ماده ۲۳ این قانون ارزش سهم (بخشی از آن) را به شرکت کننده پرداخت نماید.

ماده ۱۹. سهام متعلق به شرکت

۱. سهام متعلق به شرکت در تعیین نتایج آراء در موقع اتخاذ تصمیم از سوی مجمع عمومی و همچنین در موقع تقسیم اموال در صورت انحلال شرکت در نظر گرفته نمی شود.

۲. سهم متعلق به شرکت کننده شرکت طی یک سال پس از انتقال به شرکت، بنا به تصمیم هم رأی مجمع عمومی می بایستی بین کلیه شرکت کنندگان شرکت به نسبت سهام آنان یا بین یک یا چند شرکت کننده شرکت یا اگر طبق اساسنامه ممنوع نباشد، بین اشخاص ثالث تقسیم بشود و بطور کامل پرداخت شود. بخش تقسیم نشده سهام می بایستی از طریق کاهش سرمایه اولیه شرکت بازپرداخت گردد.

ماده ۲۰. ضبط یا مصادره سهم شرکت کننده شرکت در سرمایه اولیه

۱. بنا به درخواست طلبکاران می توان در قبال بدهی های شرکت کننده شرکت و بر اساس حکم دادگاه فقط برای بازپرداخت بدهی های شرکت کننده مورد نظر سهم وی را در صورتی که اموال آن کفایت ننماید، مصادره نمود.

۲. شرکت جهت پرداخت ارزش سهم چنین سهامداری به طلبکاران وی به دیگر سهامداران شرکت پیشنهاد خرید سهم مذکور را می نماید.

اگر سهامداران در طی مدت یک ماه از حق خود در خرید سهم استفاده نمی نمایند، در این صورت شرکت مجاز است سهم مذکور را بدست آورده و ارزش سهم را به طلبکاران شرکت کننده پرداخت نماید. اگر شرکت در طی مدت یک ماه از حق خرید سهم سهامدار استفاده نمی نماید، در این صورت مصادره سهم بوسیله فروش آن در مزایده های عمومی سهام انجام می پذیرد.

۳. در صورت عدم فروش سهم مورد نظر در طی مزایده های عمومی، اموالی متناسب با سهم مذکور در سرمایه اولیه شرکت جهت ضبط و مصادره مجزا خواهد شد.

۴. سهم شرکت کننده شرکت فقط در موارد پیش بینی شده در قانون می تواند مصادره شود.

مصادره سهم شرکت کننده شرکت طبق مقررات وضع شده به موجب بند ۲ این ماده انجام می پذیرد. اگر ارزش سهم مشمول مصادره شرکت کننده شرکت طبق مقررات وضع شده به موجب بند ۲ این ماده به شرکت یا شرکت کنندگان آن بفروش نرسد، در این صورت حق مالکیت این سهم به جمهوری ارمنستان تعلق خواهد یافت.

۵. مصادره تمامی سهم سهامدار در اموال شرکت یا مصادره کامل سهم به معنای پایان مشارکت وی در شرکت خواهد بود.

ماده ۲۱. خارج شدن شرکت کننده از شرکت

شرکت کننده شرکت مجاز است در هر زمان دلخواه صرفنظر از موافقت شرکت یا سهامداران آن، از شرکت خارج شود.

محاسبات مربوط به خارج شدن سهامدار از شرکت برحسب مقررات وضع شده به موجب بند ۱ ماده ۲۳ این قانون انجام می پذیرد.

ماده ۲۲. اخراج شرکت کننده از شرکت

۱. شرکت کننده (شرکت کنندگان) شرکت که از نظر پولی حداقل مدیریت ۱۰ درصد از سهام شرکت را در اختیار داشته باشد مجاز است (مجازند) از طریق قضایی درخواست اخراج سهامداری را که با عملکرد خود یا عدم فعالیت موجب ایجاد اشکال در فعالیت عادی شرکت می شود، بنماید.
۲. سهم شرکت کننده اخراجی به شرکت منتقل می شود. شرکت موظف است ارزش سهم را که برحسب مقررات وضع شده به موجب بند ۱ ماده ۲۳ این قانون تعیین می شود به سهامدار اخراجی پرداخت نماید.

ماده ۲۳. محاسبات مربوط به خارج شدن یا اخراج سهامدار

۱. از زمان ارائه درخواستنامه خارج شدن از شرکت از سوی شرکت کننده، سهم آن به شرکت منتقل می شود. شرکت موظف است در طی شش ماه پس از ارائه درخواستنامه خارج شدن از شرکت، ارزش سهم را (در صورت عدم پرداخت کامل سپرده وی در سرمایه اولیه، سهم متناسب با قسم پرداخت شده) که بر اساس حسابدهی های حسابداری آخرین دوره زمانی حسابدهی شرکت در موقع ارائه درخواستنامه تعیین می شود، به سهامدار پرداخت نماید.
- بنا به تصمیم مجمع عمومی و با موافقت سهامداری که از شرکت خارج می شود، می توان اموالی را متناسب با ارزش سهم وی در اختیار گذاشته شود.
- شرکت حق استفاده از اموالی را که شرکت کننده خارج شده از شرکت بعنوان سپرده سرمایه گذاری نموده است تا انقضای مهلت حق استفاده از آن حفظ می نماید، اگر طبق قرارداد تأسیس شرکت یا برحسب اساسنامه مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.
۲. اگر در سرمایه اولیه شرکت بعنوان سپرده حقوق استفاده از اموال سرمایه گذاری شده باشد، در این صورت شرکت حق و حقوق استفاده از اموال را تا انقضای مهلت حق استفاده از اموال حفظ خواهد کرد، اگر طبق قرارداد تأسیس شرکت یا اساسنامه مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

ماده ۲۴. تقسیم سود بین شرکت کنندگان شرکت

۱. شرکت مجاز است سالی یکبار سود حاصل را بین شرکت کنندگان شرکت تقسیم نماید. اتخاذ تصمیم پیرامون تقسیم سود از سوی مجمع عمومی انجام می پذیرد.
۲. سود به نسبت مقادیر سهام شرکت کنندگان شرکت در سرمایه اولیه تقسیم می شود.
۳. مقررات و ویژگی های تقسیم سود بین شرکت کنندگان در بانک ها به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک ها و فعالیت بانکی» وضع می شود.

(اصلاح ماده ۲۴ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۵/۱۱/۱۵ (۱۳۸۴/۰۸/۲۴) شماره ۲۳۰ - ن)

ماده ۲۵. محدودیت های تقسیم سود بین شرکت کنندگان شرکت

شرکت مجاز نیست پیرامون تقسیم سود بین شرکت کنندگان شرکت و یا پرداخت سود به آنان در صورتی که تا آن بر حسب موارد زیر در باره تقسیم آن تصمیم اتخاذ شده است، اتخاذ تصمیم نماید:

الف) تا پرداخت کامل سرمایه اولیه شرکت،

ب) اگر در زمان اتخاذ تصمیم ارزش دارایی های خالص شرکت از سرمایه اولیه و صندوق ذخیره آن کمتر بوده یا در نتیجه اتخاذ چنین تصمیمی از مقدار مذکور کمتر خواهد شد،

پ) در موارد پیش بینی شده بر حسب قانون.

ماده ۲۶. صندوق ذخیره و دیگر صندوق های شرکت

شرکت می تواند برحسب مقررات و مقادیر پیش بینی شده به موجب اساسنامه خود صندوق ذخیره یا صندوق های دیگر ایجاد نماید.

ماده ۲۷. صدور اوراق بهادار از سوی شرکت

شرکت مجاز است برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون به غیر از اوراق سهام مبادرت به صدور اوراق بهادار بنماید.

فصل ۴

سرمایه اولیه شرکت

ماده ۲۸. سرمایه اولیه شرکت. سهام در سرمایه اولیه شرکت

۱. سرمایه اولیه شرکت از ارزش سپرده های شرکت کنندگان آن تشکیل می شود.
۲. سرمایه اولیه حداقل مقدار اموال شرکت جهت تضمین منافع طلبکاران را تعیین می نماید. مقدار حداقل سرمایه اولیه تعیین نمی شود. در موارد مجزا بسته به زمینه فعالیت شرکت برحسب قانون و اسناد حقوقی می تواند حداقل سرمایه اولیه وضع شود.
۳. ارزش اسمی سرمایه اولیه و سپرده های شرکت کنندگان شرکت بر حسب پول تعیین می شود.
۴. مقدار سهم شرکت کنندگان شرکت بر حسب درصد یا به شکل قسم ها تعیین می شود. مقدار سهم شرکت کننده شرکت می بایستی مطابق با نسبت ارزش اسمی سهم آن و سرمایه اولیه شرکت باشد.
۵. مقدار سهم شرکت کننده شرکت می تواند برحسب اساسنامه شرکت محدود شود. طبق اساسنامه امکان تغییر رابطه متقابل سهام سهامداران شرکت می تواند محدود شود. مفاد ذکر شده می تواند برحسب اساسنامه شرکت پیش بینی و یا در موقع ایجاد آن و همچنین بنا به اتخاذ تصمیم هم رای مجمع عمومی از اساسنامه شرکت حذف بشود.

(اصلاح ماده ۲۸ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۶/۱۲/۲۰۰۸ (۱۳۸۷/۱۰/۰۶) شماره ۴۲ - ن)

ماده ۲۹. سپرده‌ها در سرمایه اولیه شرکت

۱. در سرمایه اولیه شرکت بعنوان سپرده می‌توان پول نقد، اوراق بهادار، اموال یا حقوق مالی دیگر و همچنین دیگر حقوق دارای ارزش پولی سرمایه گذاری بشود.

۲. ارزیابی پولی سپرده‌های غیر نقدی از طرف مؤسسين (شرکت کنندگان) یا اشخاص ثالث پذیرفته شده در شرکت از سوی مجمع عمومی بطور هم رای تأیید می شود. اگر ارزش اسمی سهم غیر نقدی مورد پرداخت شرکت کننده شرکت در موقع ارائه اسناد و مدارک جهت ثبت دولتی شرکت بیشتر از ۵۰۰ برابر حداقل حقوق وضع شده باشد (بزرگ شدن ارزش اسمی)، در این صورت چنین سپرده ای می بایستی از طرف ارزیاب مستقل مورد ارزیابی قرار گیرد.

طبق اساسنامه نوع اموالی را که نمی توان بعنوان سپرده در سرمایه اولیه سرمایه گذاری شوند می تواند پیش بینی شود.

۳. در مواردی که در آن حق استفاده از اموال شرکت تا انقضای مهلتی که اموال مذکور با حق استفاده از آن بعنوان سرمایه گذاری سپرده در سرمایه اولیه به شرکت منتقل شده است متوقف شده باشد، شرکت کننده ای که اموال مذکور را به شرکت سپرده است موظف است بنا به درخواست شرکت جبران پولی که برابر با بقیه مهلت حق استفاده از اموال و پرداخت هزینه جهت استفاده از اموال مشابه با همان شرایط می باشد بنماید. طبق قرارداد تأسیس شرکت یا بر حسب اساسنامه شرکت می تواند مقررات دیگری جهت جبران پولی وضع شود. جبران پولی می بایستی در یک مهلت معقول پس از ارائه درخواست به صورت یکبار انجام پذیرد، اگر بنا به تصمیم مجمع عمومی نحوه جبران دیگری در نظر گرفته نشده باشد. چنین تصمیمی از طرف مجمع عمومی بدون در نظر گرفتن رای آن شرکت کنندگانی که مهلت حق استفاده از اموالی که بعنوان سرمایه به شرکت سپرده شده است و زودتر از موعد پایان یافته است، اتخاذ می شود.

(اصلاح ماده ۲۹ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۱/۱۲/۲۰۱۰ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

قانون اصلاحی مورخه ۲۱/۱۲/۲۰۱۰ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن

ماده ۳۰. مقررات انجام سرمایه گذاری ها در سرمایه اولیه شرکت

هر مؤسس شرکت موظف است سپرده خود را بطور کامل در مهلت های تعیین شده در قرارداد مؤسس که نباید بیشتر از یک سال پس از ثبت دولتی شرکت باشد، در سرمایه اولیه شرکت سرمایه گذاری نماید. ارزش اسمی سرمایه هر کدام از مؤسسين نبایستی از ارزش اسمی سهم آن کمتر باشد. ارزش اسمی سپرده هر یک از مؤسسين نباید از ارزش اسمی سهم وی کمتر باشد.

میرا شدن از انجام وظیفه سرمایه گذاری سپرده از سوی موسس از جمله با احتساب مطالبات وی در قبال شرکت مجاز نمی باشد.

(پاراگراف به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸- ن از درجه اعتبار ساقط است).

(اصلاح ماده ۳۰ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸- ن)

ماده ۳۱. افزایش سرمایه اولیه شرکت

۱. افزایش سرمایه اولیه شرکت فقط پس از پرداخت کامل آن مقدور خواهد بود.
۲. سرمایه اولیه شرکت می تواند به حساب اموال شرکت یا سپرده های مکمل شرکت کنندگان یا اگر طبق اساسنامه ممنوع نباشد به حساب سپرده های اشخاص ثالث افزایش یابد.

ماده ۳۲. افزایش سرمایه اولیه شرکت به حساب اموال آن

۱. افزایش سرمایه اولیه شرکت به حساب اموال آن طبق تصمیم مجمع عمومی که حداقل با دو سوم کل آرای شرکت کنندگان شرکت به تصویب رسیده باشد انجام می پذیرد، اگر طبق اساسنامه شرکت جهت اتخاذ چنین تصمیمی اخذ آرای بیشتری پیش بینی نشده باشد.
 ۲. در صورت افزایش سرمایه اولیه شرکت به حساب اموال آن، شرکت نیز متناسباً ارزش اسمی سهام شرکت کنندگان را بدون تغییر مقدار آن افزایش می دهد.
- (اصلاح ماده ۳۲ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵- ن)

ماده ۳۳. افزایش سرمایه اولیه شرکت به حساب سپرده های مکمل شرکت کنندگان آن و سپرده های اشخاص ثالث پذیرفته شده در شرکت

۱. مجمع عمومی حداقل با دو سوم آرای شرکت کنندگان شرکت می تواند تصمیم مربوط به افزایش سرمایه اولیه شرکت را از طریق سرمایه گذاری سپرده های مکمل شرکت کنندگان به تصویب برساند، اگر جهت اتخاذ چنین تصمیمی طبق اساسنامه شرکت اخذ آرای بیشتری پیش بینی نشده باشد. بر حسب تصمیم مذکور می بایستی ارزش کلی سپرده های مکمل و همچنین برای کلیه شرکت کنندگان نسبت مشترک بین ارزش سپرده مکمل و آن وجهی که بوسیله آن ارزش اسمی سهم آنها را افزایش می دهد، تعیین بشوند. نسبت مذکور نمی تواند از یک و نسبت دارایی های خالص و سرمایه اولیه شرکت بزرگ باشد.
- سپرده های مکمل در طی یک سال پس از اتخاذ تصمیم مربوطه و در صورتی که طبق اساسنامه یا تصمیم گیری مجمع عمومی مهلت کوتاه تری در نظر گرفته نشده باشد، سرمایه گذاری می شوند.

مجمع عمومی حداکثر تا یک ماه پس از مهلت سرمایه گذاری سپرده های مکمل می بایستی مصوبه ای پیرامون نتایج سرمایه گذاری سپرده های مکمل و انجام تغییرات در اساسنامه شرکت در ارتباط با افزایش سرمایه اولیه شرکت و افزایش ارزش های اسمی سهام شرکت کنندگانی که سرمایه گذاری های مکمل انجام داده اند و در صورت لزوم نیز در رابطه با تغییر مقدار سهام شرکت کنندگان شرکت به تصویب برسانند. ارزش اسمی سهم هر یک از شرکت کنندگانی که اقدام به سرمایه گذاری سپرده مکمل نموده است، مطابق با نسبت مندرج در پاراگراف اول این بند افزایش می یابد.

اسناد مربوط به انجام تغییرات پیش بینی شده به موجب این بند در اساسنامه شرکت و همچنین مدارک تأیید کننده سرمایه گذاری سپرده های مکمل می بایستی در طی یک ماه پس از تصویب نتایج سرمایه گذاری سپرده های مکمل و انجام تغییرات مربوطه در اساسنامه شرکت، به نهاد ثبت کننده اشخاص حقوقی ارائه شوند.

(این قسمت به موجب قانون اصلاحی مصوب ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن از درجه اعتبار ساقط است)

۲. بر اساس درخواستنامه شرکت کننده شرکت مجمع عمومی می تواند در خصوص افزایش سرمایه اولیه شرکت از طریق سرمایه گذاری سپرده مکمل از طرف شرکت کننده مذکور اتخاذ تصمیم نماید. تصمیم مربوط به این موضوع می بایستی از سوی کلیه شرکت کنندگان شرکت بطور هم رای اتخاذ گردد. در درخواستنامه شرکت کننده می بایستی میزان و ترکیب سپرده مورد سرمایه گذاری، مقررات و مهلت های سرمایه گذاری و همچنین مقدار سهمی که وی در سرمایه اولیه شرکت خواهد داشت قید شوند. در درخواستنامه می تواند شرایط دیگر سرمایه گذاری پیش بینی شود.

همزمان با تصویب مصوبه افزایش سرمایه اولیه شرکت که بر اساس درخواستنامه انجام سرمایه گذاری مکمل شرکت کننده صورت گرفته است، می بایستی پیرامون انجام تغییرات در اساسنامه شرکت در ارتباط با مقدار سرمایه اولیه شرکت و افزایش ارزش اسمی سهم شرکت کننده (شرکت کنندگان) شرکت و در صورت لزوم نیز پیرامون انجام تغییرات در ارتباط با تغییر مقدار سهام شرکت کنندگان شرکت اتخاذ تصمیم شود. ارزش اسمی سهم شرکت کننده شرکت که درخواستنامه انجام سرمایه گذاری مکمل ارائه نموده است، برابر با مقدار وجه سپرده مکمل یا کمتر از آن اضافه می شود.

مجمع عمومی بر اساس درخواست نامه شخص ثالث و مطابق با مقررات مندرج در قسمت اول این بند می تواند در خصوص افزایش سرمایه اولیه شرکت از طریق قبول عضویت وی در شرکت تصمیم اتخاذ نماید، اگر این عمل طبق اساسنامه شرکت ممنوع نباشد.

(اصلاح ماده ۳۳ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن،
قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۳۴. کاهش سرمایه اولیه شرکت

۱. شرکت مجاز است و همچنین در موارد وضع شده به موجب این قانون موظف است سرمایه اولیه خود را کاهش دهد.

کاهش سرمایه اولیه شرکت می تواند از طریق کاهش ارزش های اسمی سهام شرکت کنندگان شرکت و (یا) بازپرداخت سهام متعلق به شرکت انجام پذیرد.

شرکت مجاز نیست سرمایه اولیه خود را به اندازه ای کاهش دهد که در نتیجه آن مقدار آن از حداقل سرمایه اولیه تعیین شده در این قانون کمتر شود.

کاهش سرمایه اولیه شرکت فقط از طریق کاهش ارزش اسمی سهام شرکت کنندگان شرکت می بایستی با حفظ مقادیر سهام شرکت کنندگان شرکت انجام پذیرد.

۲. در صورت عدم پرداخت کامل سرمایه اولیه در طی یک سال پس از ثبت دولتی شرکت، شرکت موظف است یا کاهش سرمایه اولیه خود تا مقدار پرداخت واقعی از سرمایه اعلام نماید و طبق این قانون کاهش سرمایه اولیه به ثبت برساند، یا اینکه پیرامون انحلال شرکت اتخاذ تصمیم نماید.

۳. اگر پس از پایان سال دوم یا پایان هر سال مالی بعدی ارزش دارایی های خالص شرکت از سرمایه اولیه کمتر باشد، در این صورت شرکت موظف است در باره کاهش سرمایه اولیه خود اعلام نماید و طبق مقررات وضع شده کاهش آن را به ثبت برساند. اگر ارزش دارایی های ذکر شده شرکت رقم منفی تشکیل بدهد، در این صورت شرکت مشمول انحلال خواهد بود.

۴. شرکت در طی ۳۰ روز پس از اتخاذ تصمیم پیرامون کاهش سرمایه اولیه شرکت، موظف است پیرامون کاهش سرمایه اولیه و مقدار جدید آن کتباً به اطلاع تمامی طلبکاران شرکت برساند و در این باره نیز اطلاعیه هایی در سایت اینترنتی و رسمی اطلاعیه های عمومی جمهوری ارمنستان به آدرس: <http://www.azdarar.am> منتشر نماید. طلبکاران شرکت مجازند در طی ۳۰ روز پس از دریافت اطلاعیه کتبی خواستار توقف یا انجام زودتر از موعد تعهدات خود در قبال شرکت و همچنین جبران خسارات خود بشوند.

ثبت تغییرات اساسنامه ها در ارتباط با کاهش سرمایه اولیه پس از پایان ۶۰ روز از زمان اتخاذ تصمیم پیرامون انجام تغییرات مذکور و مطابق با قسمت اول این بند در صورت برآوردن کلیه مطالبات موجود طلبکاران انجام می پذیرد.

۵. اگر در موارد پیش بینی شده به موجب بند ۳ این ماده شرکت در طی مدت یک ماه در خصوص کاهش سرمایه اولیه خود یا در خصوص انحلال شرکت اتخاذ تصمیم ننماید، در این صورت طلبکاران آن مجاز خواهند بود که از شرکت خواستار توقف یا انجام زودرس تعهدات یا جبران خساراتی که بر آنان موجب شده است شوند. (جمله به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵- ن از درجه اعتبار ساقط است). پس از انقضای مهلت ذکر شده در این بند در مجمع عمومی شرکت

کنندگان شرکت به غیر از موارد کاهش سرمایه اولیه یا انحلال مشروط بر بند ۳ این ماده نمی تواند مسائل دیگری مورد بررسی قرار گیرد.

(اصلاح ماده ۳۴ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵-ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۲/۰۳/۱۹ (۱۳۹۰/۰۳/۲۹) شماره ۱۳۶-ن)

فصل ۵

مدیریت شرکت

ماده ۳۵. نهادهای شرکت

۱. مجمع عمومی نهاد عالی شرکت محسوب می شود. مجمع عمومی می تواند به صورت دوره ای یا به صورت فوق العاده تشکیل شود. شرکت کنندگان شرکت مجاز به حضور در مجمع عمومی و شرکت در بررسی مسائل و موضوعات دستور جلسه و رای دادن در موقع اتخاذ تصمیمات می باشند. مفادی که به موجب قرارداد تاسیس شرکت یا اساسنامه شرکت یا از سوی نهادهای شرکت حقوق و اختیارات شرکت کنندگان را که به موجب این بند وضع شده است محدود خواهند ساخت، از درجه اعتبار ساقط خواهند بود.

هر شرکت کننده در شرکت مطابق با سهم خود در سرمایه اولیه شرکت از تعدادی آرا در مجمع عمومی برخوردار خواهد بود.

۲. طبق اساسنامه می تواند تشکیل هیئت مدیره پیش بینی شود.

صلاحیت های هیئت مدیره برحسب اساسنامه شرکت و مطابق با این قانون وضع می شوند. مقررات تشکیل و فعالیت هیئت مدیره، توقف اختیارات اعضای آن، صلاحیت های رئیس هیئت مدیره به موجب اساسنامه شرکت وضع می شود.

بر حسب مصوبه مجمع عمومی، اعضای هیئت مدیره در طی انجام وظایف خود می توانند به دریافت پاداش نائل شوند و (یا) هزینه های مربوط به انجام وظایف مذکور جبران شوند. پاداش ها و مقادیر جبران هزینه ها بنا به اتخاذ تصمیم مجمع عمومی وضع می شوند.

۳. آن اعضای هیئت مدیره که جزء شرکت کنندگان شرکت محسوب نمی شوند و شخص اجرا کننده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت می توانند با حق رای مشورتی در مجمع عمومی شرکت داشته باشند.

۴. انتقال حق رای مشورتی از سوی عضو هیئت مدیره شرکت به اشخاص دیگر از جمله به عضو دیگر هیئت مدیره مجاز نمی باشد.

۵. مدیریت فعالیت جاری شرکت از سوی نهاد اجرائی شرکت انجام می پذیرد. نهاد اجرائی شرکت به مجمع عمومی و هیئت مدیره شرکت، چنانچه ایجاد هیئت مدیره شرکت برحسب اساسنامه پیش بینی شده باشد، حسابدهی ارائه می کند.

۶. ایجاد کمیسیون بازرسی در شرکتی که بیش از بیست شرکت کننده داشته باشد، الزامی است. شخصی که بعنوان شرکت کننده شرکت بشمار نرود نیز می تواند عضو کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت باشد. در شرکت هایی که تعداد بیست و کمتر از بیست شرکت کننده باشند، برحسب اساسنامه می توان عدم ایجاد کمیسیون بازرسی (عدم انتخاب بازرس) شرکت پیش بینی نمود.

عملکردهای کمیسیون بازرسی شرکت، اگر آن به موجب اساسنامه شرکت پیش بینی شده باشد می تواند توسط ممیزی که به تأیید مجمع عمومی رسیده باشد و از نظر منافع اموالی ارتباطی با شرکت، اعضای هیئت مدیره شرکت، شخص اجرا کننده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت و شرکت کنندگان شرکت نداشته باشد، اجرا شود.

۷. عضو هیئت مدیره شرکت و عضو نهاد اجرائی شرکت نمی توانند عضو کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت باشند.

(اصلاح ماده ۳۵ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۳۶. صلاحیت های مجمع عمومی

۱. (این بند به موجب قانون مصوب ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن از درجه اعتبار ساقط است)

۲. اختیارات انحصاری مجمع عمومی عبارتند از:

الف) تعیین جهات اصلی فعالیت شرکت و همچنین مسائل مربوط به تأسیس سازمان ها یا شرکت در آنها،

ب) تغییر اساسنامه و مقدار سرمایه اولیه شرکت،

پ) تشکیل نهادهای اجرایی شرکت و توقف زودرس اختیارات آنان و همچنین مسائل مربوط به واگذاری اختیارات نهاد اجرایی شرکت به سازمان تجاری یا مؤسسه دار شخصی (منبعد: مدیر)،

ت) انتخاب کمیسیون بازرسی (بازرس) و توقف زودتر از موعد اختیارات آن،

ث) تصویب گزارشات حسابدهی ها و ترازنامه سالانه،

ج) اتخاذ تصمیم پیرامون تقسیم سود شرکت بین شرکت کنندگان شرکت،

چ) پذیرش (تصویب) اسناد تنظیم کننده عملکرد داخلی شرکت (اسناد داخلی شرکت)،

ح) اتخاذ تصمیم پیرامون صدور اوراق بهادار از طرف شرکت،

خ) اتخاذ تصمیم پیرامون انجام ممیزی شرکت،
د) اتخاذ تصمیم پیرامون سازماندهی مجدد و انحلال شرکت،
ذ) انتصاب کمیسیون انحلال و تصویب ترازنامه انحلال،
ر) حل دیگر مسائل پیش بینی شده به موجب این قانون و (یا) اساسنامه شرکت.
بجز موارد وضع شده به موجب این قانون، تصمیم گیری در خصوص مسائلی که جزء صلاحیت انحصاری مجمع عمومی می باشد از طرف آن قابل انتقال به هیئت مدیره و نهادهای اجرایی شرکت نمی باشد.

(اصلاح ماده ۳۶ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

ماده ۳۷. مجمع عمومی ادواری

مجمع عمومی ادواری حداقل سالی یکبار برگزار می شود. طبق اساسنامه شرکت مجمع عمومی می تواند در فواصل زمانی دیگر برگزار شود. مجمع عمومی ادواری به دعوت نهاد اجرایی تشکیل می گردد.

برحسب اساسنامه می تواند مهلت های برگزاری مجمع جهت تصویب نتایج سالانه فعالیت شرکت وضع شود. مجمع مذکور می بایستی حداقل تا ۲ ماه و حداکثر تا ۶ ماه پس از پایان سال مالی برگزار گردد.

(اصلاح ماده ۳۷ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

ماده ۳۸. مجمع عمومی فوق العاده

۱. مجمع عمومی فوق العاده در موارد وضع شده به موجب اساسنامه و همچنین در کلیه مواردی که منافع شرکت و اعضای آن اقتضا بنماید، برگزار می شود.

۲. مجمع عمومی فوق العاده به دعوت نهاد اجرایی شرکت برگزار می شود.

۳. مجمع عمومی فوق العاده برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون جهت دعوت و برگزاری مجمع عمومی ادواری تشکیل می شود.

ماده ۳۹. مقررات دعوت به برگزاری مجمع عمومی

۱. نهاد یا اشخاصی که برگزاری مجمع عمومی دعوت می نمایند موظفند حداکثر تا بیست روز قبل از برگزاری مجمع عمومی (اگر طبق اساسنامه شرکت مهلت دیگری وضع نشده باشد) از طریق ارسال نامه سفارشی به آدرس ذکر شده در دفتر ثبت شرکت کنندگان مراتب را به اطلاع کلیه شرکت کنندگان شرکت برسانند.

۲. در نامه می بایستی ساعت، محل و همچنین دستور جلسه پیشنهادی قید شده باشد.

هر شرکت کننده دلخواه مجاز به ارائه پیشنهاد پیرامون گنجاندن مسائل مکمل در دستور جلسه طی مدت ده روز قبل از برگزاری آن می باشد. به غیر از مسائل و موضوعاتی که مربوط به اختیارات مجمع عمومی نبوده یا با الزامات قانون مطابقت نداشته باشند، مسائل و موضوعات مکمل شامل دستور جلسه مجمع عمومی خواهند شد.

نهاد یا اشخاص برگزار کننده مجمع عمومی مجاز به انجام تغییرات در طرح مسائل مکمل پیشنهادی به منظور گنجاندن در دستور جلسه مجمع عمومی را ندارند.

در مواردی که بنا به پیشنهاد اعضای شرکت تغییراتی در پیش نویس دستور جلسه صورت گرفته باشد، نهاد یا اشخاص برگزار کننده مجمع عمومی موظفند مراتب را حداکثر تا پنج روز قبل از برگزاری مجمع عمومی طبق بند ۱ این ماده به اطلاع شرکت کنندگان برسانند.

۳. در موقع آماده کردن صورت جلسه، گزارش حسابدهی سالانه شرکت، نتیجه گیری کمیسیون بازرسی (بازرس) و ممیزی در خصوص نتایج بازرسی و کنترل گزارش حسابدهی سالانه شرکت و ترازنامه های حسابداری سالانه، اطلاعات درباره کاندید (کاندیدهای) پیشنهادی جهت انتخاب در نهاد اجرایی، هیئت مدیره و کمیسیون بازرسی شرکت، طرح انجام تغییرات و اصلاحات در اساسنامه شرکت یا طرح های اساسنامه شرکت با ویرایش جدید، طرح های اسناد داخلی شرکت، و همچنین اطلاع رسانی (مطالب) پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت، چنانچه مسائل فوق الذکر در دستور جلسه گنجانده شده باشند، جز اطلاع رسانی و مطالبی به شمار می روند که به اعضای شرکت ارائه می شوند.

به منظور آشنایی با مطالب و اطلاعات مذکور می بایستی آنها در طی بیست روز قبل از برگزاری مجمع عمومی، در محل استقرار نهاد اجرایی شرکت در اختیار کلیه شرکت کنندگان قرار داده شود. شرکت موظف است بنا به درخواست شرکت کننده کپی اسناد مذکور را در اختیار وی بگذارد. وجه وصولی از طرف شرکت در قبال ارائه رونوشت های مذکور نمی تواند از مقدار وجهی که جهت تهیه آنها هزینه شده است بیشتر باشد.

اگر طبق اساسنامه شرکت مقررات دیگری جهت آشنایی شرکت کنندگان شرکت با اطلاعات و مطالب پیش بینی نشده باشد، در این صورت نهاد یا اشخاص برگزار کننده مجمع عمومی موظفند به آنان اطلاعات و مطالبی و همچنین اطلاعیه ای پیرامون برگزاری مجمع عمومی ارسال نمایند و در صورت تغییر دستور جلسه، اطلاعات و مطالب مربوطه به پیوست اطلاعیه در خصوص تغییرات مورد نظر ارسال می شوند.

۴. بنا به تصمیم هم رای مجمع عمومی می توان مقررات ساده تر از آن چه که به موجب این ماده پیش بینی شده است جهت دعوت شرکت کنندگان به برگزاری جلسه عمومی به تصویب رساند.

(اصلاح ماده ۳۹ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن،
قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن)

ماده ۴۰. مقررات برگزاری مجمع عمومی و اتخاذ تصمیمات

۱. مجمع عمومی به موجب این قانون، اساسنامه شرکت و مقررات وضع شده به موجب اسناد داخلی برگزار می شود. مقررات برگزاری مجمع عمومی بدون دستورالعمل این قانون، اساسنامه شرکت و اسناد داخلی بنا به تصمیم مجمع عمومی وضع می شود.

۲. قبل از گشایش مجمع عمومی ثبت ورود شرکت کنندگان شرکت انجام می پذیرد.

اعضای شرکت مجازند شخصاً یا توسط نمایندگان خود در مجمع عمومی شرکت نمایند. نمایندگان شرکت کنندگان می بایستی مدارکی دال بر تأیید اختیاراتشان ارائه نمایند. وکالتنامه داده شده به نماینده شرکت کننده می بایستی حاوی اطلاعات در باره نماینده و ارائه شونده باشد (نام یا عنوان، آدرس محل سکونت یا استقرار، مشخصات گذرنامه). آن می بایستی مطابق با الزامات قانون باشد.

شرکت کننده ثبت نشده شرکت (نماینده شرکت کننده) صلاحیت شرکت در رای گیری را ندارد.

۳. مجمع عمومی در ساعت مندرج در دعوتنامه برگزاری مجمع عمومی یا چنانچه کلیه شرکت کنندگان شرکت تا آن بثبت رسیده باشند، گشایش می یابد.

۴. نهاد اجرایی شرکت تصدی صورتجلسه مجمع عمومی را سازماندهی می نماید.

صورتجلسات تمامی مجامع عمومی در دفتر صورتجلسه دوخته می شود و آن می بایستی در هر زمان دلخواه به منظور آشنایی در اختیار هر شرکت کننده مورد نظر شرکت گذاشته شود. بنا به درخواست شرکت کنندگان شرکت، چکیده های استخراجی از دفتر صورتجلسات که به تأیید نهاد اجرایی شرکت رسیده باشد در اختیار آنان گذاشته می شود.

۵. مجمع عمومی در صورتی که بیشتر از نصف تعداد کل آرای شرکت کنندگان در آن حضور داشته باشند صلاحیت قانونی خواهد داشت.

مصوبات در خصوص مسائل مندرج در تبصره های «ب» و «د» بند ۲ ماده ۳۶ این قانون و همچنین سایر مسائل پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت دست کم با اکثریت دو سوم تعداد کل آرای شرکت کنندگان شرکت به تصویب می رسد، اگر برحسب اساسنامه برای اتخاذ تصمیم مورد نظر ضرورت آرای بیشتری پیش بینی نشده باشد.

بقیه مصوبات با اکثریت تعداد کل آرای شرکت کنندگان شرکت به تصویب می رسد، اگر به موجب این قانون یا اساسنامه شرکت برای اتخاذ تصمیم مورد نظر تعداد آرای بیشتری پیش بینی نشده باشد.

۶. مصوبات مجمع عمومی با رای گیری علنی و در صورتی که طبق اساسنامه شرکت مقررات دیگری در خصوص رای گیری پیش بینی نشده باشد، به تصویب می رسند.

(اصلاح ماده ۴۰ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن)

ماده ۴۱. تصویب مصوبات در مجمع عمومی به صورت رای گیری مکاتبه ای (استعلامی)

۱. مصوبه مجمع عمومی می تواند بدون برگزاری مجمع (بدون بررسی موضوعات دستور جلسه و حضور همگانی شرکت کنندگان شرکت به منظور اتخاذ تصمیمات در خصوص موضوعات تحت رای گیری) با انجام رای گیری مکاتبه ای (از طریق استعلام) انجام پذیرد. چنین رای گیری می تواند به صورت ارسال اسناد از طریق پست، تلگراف و تلفن، فکس، امکانات الکترونیکی و دیگر امکانات ارتباطی که بتواند واقعیت و تأیید سندی را تأمین نماید، انجام پذیرد.

در موقع اتخاذ تصمیم توسط مجمع عمومی از طریق رای گیری مکاتبه ای (استعلامی) مهلت های پیش بینی شده به موجب بندهای ۱، ۲ و ۳ ماده ۳۹ این قانون بکار گرفته نمی شوند.

مقررات برگزاری رای گیری مکاتبه ای برحسب اسناد داخلی شرکت وضع می شود که می بایستی ارسال نامه الزامی به شرکت کنندگان شرکت پیرامون صورت جلسه پیشنهادی و فراهم کردن امکان آشنایی شرکت کنندگان شرکت با اطلاعات و مطالب ضروری تا آغاز رای گیری و ارسال نامه الزامی مربوط به انجام تغییرات در دستور جلسه با ذکر تاریخ خاتمه روند رای گیری را پیش بینی نماید.

(اصلاح ماده ۴۱ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵-ن)

ماده ۴۲. اتخاذ تصمیمات در رابطه با مسائل مربوط به اختیارات مجمع عمومی از سوی تنها شرکت کننده شرکت

اتخاذ تصمیم در رابطه با مسائل مربوط به اختیارات مجمع عمومی شرکتی که دارای یک شرکت کننده باشد از طرف تنها شرکت کننده شرکت به صورت کتبی انجام می پذیرد. در این صورت مفاد مواد ۳۷-۴۱ و ۴۵ این قانون به غیر از مفاد مربوط به مهلت های برگزاری مجمع عمومی سالانه بکار گرفته نمی شوند. (اصلاح ماده ۴۲ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

ماده ۴۳. نهاد اجرایی شرکت

۱. نهاد اجرایی شرکت (مدیر کل، رئیس و غیره) از سوی مجمع عمومی انتخاب می شود. نهاد اجرایی شرکت می تواند از اشخاص غیر عضو نیز انتخاب گردد.

قرارداد فی مابین شرکت و شخص اجرا کننده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت به نمایندگی از طرف شرکت یا از طرف رئیس مجمع عمومی که در آن شخص اجرا کننده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت انتخاب شده است یا از سوی شخص تام الاختیار مجمع عمومی به امضاء می رسد.

۲. بجز موارد وضع شده به موجب ماده ۴۴ این قانون فقط شخص حقیقی می تواند بعنوان نهاد اجرایی شرکت عمل نماید.

۳. نهاد اجرایی شرکت:

الف) بدون وکالتنامه به نمایندگی از طرف شرکت عمل می نماید، از جمله معرف منافع آن بوده و اقدام به انعقاد قراردادها می نماید،

ب) وکالتنامه جهت حق انجام نمایندگی بنام شرکت از جمله با توکیل به غیر صادر می نماید،
پ) دستورات انتصاب کارمندان در سمت های مختلف، نقل و انتقال و اخراج آنان صادر می نماید،
تدابیر تشویقی و جرائم انضباطی مقرر می نماید،
ت) سایر حقوق و اختیاراتی که به موجب این قانون یا اساسنامه شرکت در چارچوب صلاحیت های مجمع عمومی و هیئت مدیره شرکت نباشد، اجرا می نماید.

۴. مقررات عملکرد نهاد اجرایی شرکت و اخذ تصمیمات از سوی آن برحسب اساسنامه، اسناد داخلی و همچنین برحسب قرارداد منعقد شده فی مابین شرکت و شخص انجام دهنده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت وضع می شود.

(اصلاح ماده ۴۳ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

ماده ۴۴. انتقال اختیارات نهاد اجرایی شرکت به مدیر

شرکت مجاز است اختیارات نهاد اجرایی خود را برحسب قرارداد به مدیر انتقال دهد، اگر طبق اساسنامه چنین امکانی پیش بینی شده باشد.

انعقاد قرارداد با مدیر توسط شخص تام الاختیار مجمع عمومی به نمایندگی از طرف شرکت به امضاء می رسد.

ماده ۴۵. شکایت علیه تصمیمات نهادهای مدیریتی شرکت

۱. اتخاذ تصمیم از طرف مجمع عمومی با نقض الزامات این قانون، دیگر اسناد حقوقی و همچنین اساسنامه شرکت یا تصمیمی که ناقض حقوق و منافع قانونی شرکت کنندگان باشد می تواند بر اساس درخواست شرکت کننده از طریق قضایی بی اعتبار شناخته شود. چنین درخواستی می بایستی در ظرف دو ماه پس از روزی که شرکت کننده شرکت به آن پی برده باشد و یا موظف به حصول اطلاع درباره اتخاذ چنین تصمیمی باشد، ارائه شود.

۲. مصوبه ای که با نقض الزامات این قانون، دیگر اسناد حقوقی و اساسنامه شرکت از سوی هیئت مدیره، نهاد اجرایی یا مدیر شرکت اتخاذ شده باشد و حقوق و منافع قانونی شرکت یا عضو شرکت را ضایع و پایمال نموده باشد می تواند بر حسب درخواستنامه شرکت کننده شرکت از طریق مراجع قضایی بی اعتبار شناخته شود.

ماده ۴۶. جوابگویی اعضای هیئت مدیره نهاد اجرایی شرکت

۱. اعضای هیئت مدیره شرکت و نهاد اجرایی در حین انجام وظایف و در حدود اختیارات خود موظفند صادقانه و معقولانه در جهت منافع شرکت عمل نمایند.
۲. اعضای هیئت مدیره و نهاد اجرایی شرکت در قبال ضرر و زیانی که از طرف آنان به شرکت وارد آمده است جوابگو می باشند، اگر طبق قوانین پایه و اساس و مقادیر دیگر جوابگویی پیش بینی نشده باشد. به نحوی که آن عده از اعضای هیئت مدیره شرکت که علیه تصمیمی که موجب وارد آمدن خسارت بر شرکت شده است رای مخالف داده اند یا در رای گیری شرکت نداشته اند، جوابگو نخواهند بود.
۳. شرکت یا عضو آن مجاز است جهت جبران خسارات وارده که از جانب عضو هیئت مدیره یا نهاد اجرایی به شرکت وارد آمده است درخواست اقامه دعوی به دادگاه ارائه نماید.

ماده ۴۷. ذینفع بودن در انعقاد معامله شرکت

۱. معاملاتی که در آن ذینفع بودن عضو هیئت مدیره شرکت، شخص انجام دهنده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت یا شرکت کننده شرکت مطرح باشد و آنان دارای بیست و بیش از بیست درصد تعداد کل آرای شرکت کنندگان شرکت باشند بدون موافقت مجمع عمومی غیر قابل اجرا هستند.
۲. اشخاص فوق الذکر در صورتی از سوی شرکت ذینفع در معامله شناخته خواهند شد که اگر آنان یا همسران، والدین، فرزندان، برادران، خواهران (منبع: اشخاص وابسته) آنان:
 - الف) طرف معامله باشند یا در روابط خود با شرکت معرف اشخاص ثالث باشند،
 - ب) بیست یا بیش از بیست درصد از سهام اشخاص حقوقی را که بعنوان طرف معامله یا معرف منافع اشخاص ثالث در روابط با شرکت داشته باشند (هر یک بطور مجزا یا بصورت ترکیبی)،
 - پ) سمت هایی را در نهاد های مدیریت اشخاص حقوقی که طرف معامله بوده یا معرف منافع اشخاص ثالث در روابط با شرکت هستند، داشته باشند،
 - ت) در سایر موارد پیش بینی شده به موجب اساسنامه شرکت.
۲. مصوبه انجام معامله از طرف شرکت که در اجرای آن ذینفع بودن مطرح باشد، از سوی مجمع عمومی با اکثریت تعداد کل آرای شرکت کنندگان که در اجرای معامله شرکت ذینفع نباشند به تصویب می رسد.
۳. انجام معامله که در صورت اجرای آن ذینفع بودن مطرح باشد در صورتی به مصوبه مجمع عمومی پیش بینی شده در بند ۲ این ماده نیاز نخواهد داشت که اگر معامله در چارچوب فعالیت اقتصادی روزمره بین شرکت و طرف دیگر انجام پذیرد و طرف ذینفع در انجام معامله طبق بند ۱ این ماده به این شکل شناخته شود (تا روز برگزاری مجمع عمومی بعدی مصوبه نیاز نخواهد بود).
۴. معامله ای که در آن ذینفع بودن مطرح باشد و با نقض مفاد پیش بینی شده در این ماده انجام گرفته باشد می تواند بنا به درخواست شرکت یا شرکت کننده آن از طریق مراجع قضایی بی اعتبار شناخته شود.

۵. این ماده در قبال شرکتی که دارای یک شرکت کننده باشد و خود عملکرد نهاد اجرایی را بعهده داشته باشد، اعمال نمی شود.

ماده ۴۸. معاملات بزرگ

۱. معامله بزرگ عبارت از معامله یا چند معامله وابسته ای است که با بدست آوردن اموال، واگذاری و یا امکان واگذاری آن به صورت مستقیم یا غیر مستقیم از طرف شرکت مرتبط باشند و ارزش آن برحسب روزی که تصمیم انجام معامله مذکور اتخاذ می شود بیشتر از ۲۵ درصد سرمایه اولیه شرکت باشد، اگر طبق اساسنامه مقدار دیگری برای معامله بزرگ پیش بینی نشده باشد. معاملاتی که طی فعالیت اقتصادی روزمره شرکت انجام می پذیرند معامله بزرگ محسوب نمی شوند.

۲. مصوبه مربوط به انجام معامله بزرگ از طرف مجمع عمومی به تصویب می رسد.

۳. در صورت ایجاد هیئت مدیره شرکت، اتخاذ تصمیم پیرامون انجام معامله بزرگ در ارتباط با بدست آوردن، واگذاری یا امکان واگذاری اموال به صورت مستقیم و غیر مستقیم به ارزش ۲۰ الی ۵۰ درصد ارزش دارایی های خالص از طرف شرکت، می تواند برحسب اساسنامه در صلاحیت هیئت مدیره شرکت قرار گیرد.

۴. انجام معامله بزرگ با نقض الزامات این ماده می تواند بر اساس حکم دادگاه بی اعتبار شناخته شود.

۵. برحسب اساسنامه شرکت می توان پیش بینی نمود که جهت انجام معاملات بزرگ لزومی به اتخاذ تصمیم مجمع عمومی یا هیئت مدیره شرکت نمی باشد.

۶. این ماده در قبال شرکتی که دارای یک شرکت کننده است و عملکرد نهاد اجرایی را بعهده دارد، اعمال نمی شود.

(اصلاح ماده ۴۸ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰/۱۲/۲۱ - ۲۰۱۰/۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸ - ن

ماده ۴۹. کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت

۱. کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت از طرف مجمع عمومی به مهلت یک سال اگر برحسب اساسنامه شرکت مهلت طولانی تری وضع نشده باشد انتخاب می شود.

کمیسیون بازرسی متشکل از ۳ عضو می باشد اگر برحسب اساسنامه شرکت عده بیشتر اعضای پیش بینی نشده باشد.

۲. کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت مجاز است در هر زمان دلخواه عملکرد مالی- اقتصادی شرکت را تحت بازرسی قرار دهد و با کلیه اسناد مربوط به فعالیت شرکت آشنا شود. بنا به درخواست کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت اعضای هیئت مدیره شرکت، شخص اجرا کننده عملکردهای نهاد اجرایی شرکت و همچنین کارمندان شرکت موظفند توضیحات لازم را شفاهاً یا کتباً ارائه نمایند.

۳. کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت الزاماً تا زمان تصویب گزارشات حسابدهی سالانه شرکت و ترازنامه های حسابداری از سوی مجمع اقدام به بررسی و کنترل آنها می نماید. مجمع عمومی مجاز نیست بدون نتیجه گیری کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت، گزارشات حسابدهی سالانه شرکت و ترازنامه های حسابداری را به تصویب برساند.

۴. مقررات نحوه کار کمیسیون بازرسی (بازرس) شرکت برحسب اسناد داخلی شرکت تعیین می شود.
۵. این ماده در مواردی اعمال می شود که ایجاد کمیسیون بازرسی یا انتخاب بازرس شرکت برحسب اساسنامه پیش بینی شده باشد یا طبق این قانون الزامی باشد.
۶. بررسی گزارشات مالی سالانه شرکت می تواند بنا به درخواست یکی از شرکت کنندگان شرکت نیز انجام پذیرد.

(اصلاح ماده ۴۹ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

فصل ۶

سازماندهی مجدد و انحلال شرکت

ماده ۵۰. سازماندهی مجدد شرکت

۱. شرکت می تواند داوطلبانه بنا به تصمیم مجمع عمومی اقدام به سازماندهی مجدد بنماید. شرکت فقط از طریق قضایی و در موارد و مقررات وضع شده به موجب قانون می تواند سازماندهی مجدد یابد.

۲. شرکت می تواند به عنوان شرکت سهامی یا تعاونی تجاری تجدید ساختار یابد.

۳. سازماندهی مجدد شرکت طبق مقررات و شرایط وضع شده به موجب قانون انجام می پذیرد.

(اصلاح ماده ۵۰ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۰/۱۲/۲۱ (۱۳۸۹/۰۹/۳۰) شماره ۲۱۸-ن)

ماده ۵۱. انحلال شرکت

۱. با انحلال شرکت فعالیت آن بدون انتقال اختیارات و وظایف آن برحسب مقررات جانشینی قانونی به دیگر اشخاص متوقف می شود.

۲. شرکت می تواند بنا به تصمیم مجمع عمومی به صورت داوطلبانه منحل شود.

شرکت فقط الزاماً از طریق قضایی و در موارد و مقررات وضع شده به موجب قانون می تواند منحل شود.

شرکت در پی ورشکسته شدن آن نیز می تواند منحل شود.

۳. انحلال شرکت طبق مقررات و شرایط وضع شده به موجب قانون انجام می پذیرد.

فصل ۷

مفاد انتقالی

ماده ۵۲. مفاد انتقالی

۱. این قانون پس از انتشار رسمی آن معتبر شناخته می شود.

۲. تا مطابقت دادن اساسنامه های شرکت ها با الزامات این قانون، اگر برحسب آنها ضوابط و هنجارهای دیگری غیر از این قانون پیش بینی شده باشد، ضوابط و هنجارهای این قانون عمل خواهند کرد.

۳. مفاد این قانون در قبال آن روابطی اعمال می شوند که طبق این قانون نیز می توانند برحسب اساسنامه شرکت تنظیم بشوند، ولیکن اساسنامه های شرکت ها شامل مفادی که آنها را تنظیم خواهد کرد نمی باشند.

روابط مذکور در این بند نیز می تواند از سوی مجمع عمومی شرکت کنندگان شرکت طی مصوبات به تصویب رسیده با دو سوم تعداد کل آرای شرکت کنندگان آن تنظیم شود.

۴. (این بند به موجب قانون مصوب ۲۰۱۲/۰۳/۱۹ (۱۳۹۰/۰۳/۲۹) شماره ۱۳۶ - ن از درجه اعتبار ساقط است)

(اصلاح ماده ۵۲ به موجب قانون اصلاحی مورخه ۲۰۰۲/۱۱/۰۴ (۱۳۸۱/۰۸/۱۳) شماره ۴۵۵ - ن، قانون اصلاحی مورخه ۲۰۱۲/۰۳/۱۹ (۱۳۹۰/۰۳/۲۹) شماره ۱۳۶ - ن)

رئیس جمهور ارمنستان: ر. کوچاریان

۲۱ نوامبر سال ۲۰۰۱ - ایروان - شماره ۲۵۲